

Konciloví Otcovia v Tridente chvália a podporujú kapucínov

Dokument 1.12

Prvej časti rokovaní Tridentského koncilu sa zúčastnil iba Bernardino d'Asti : najprv ako delegát generálneho vikára Francesca da Jesi, od 1546 ako jeho nástupca vo vedení kapucínov (do 1552). Mladá vetva rádu trpela ešte v r. 1545 krízou kvôli Ochinovi: Vystúpenie úradujúceho generálneho predstaveného koncom augusta 1542 a prestup oslavovaného kazateľa k protestantizmu priviedlo kapucínov na pokraj zrušenia. Všeobecný zákaz kázania bol síce 1545 zrušený. Avšak ešte stále ležal tieň na skúšanom spoločenstve, ktoré stratilo ďalších členov a boli im uložené nové obmedzenia pre vstup nových členov.

Počas rokov koncilu získali bratia naspäť sympatie ľudí a dôveru biskupov. Na ďalších zasadaniach boli už zúčastnení kapucínski teológovia. Posledné Tridentské zasadanie nechalo dokonca usadiť generálneho vikára Tommasa da Città di Castello (1558-64) medzi generálnymi predstavenými žobravých mníchov, vedľa tých z vetvy observantov a konventuálov . Mnohí kapucíni sa spolu s nimi zúčastnili na rokovaní o reformách rádov. Rôzni konciloví otcovia sa vyjadrili na onom novembrovom rokovaní 1563 veľmi pozitívne o novej vetve rádu. Dekrét o ráde, ktorý bol schválený v decembri, oprávňuje ich spôsob života výslovne prostreníctvom špeciálneho privilégia chudoby.¹

Diskusné príspevky a vstupy prelátov:

Bartolomeo de los Mártines, arcibiskup z Bragy:

2100 Čo sa týka rehoľníkov, nemôžem súhlasiť s predloženým dekrétom o reforme, lebo nejde ku koreňu Zla.

Existujú tri rôzne spôsoby, akými žijú rehoľníci: niektorí žijú dobre, niektorí priemerne, iní veľmi zle. Príkladne žijú kapucíni, tých by mali podporiť a schváliť. Priemerne žijú observanti . Tieto dve skupiny nepotrebujú našu reformu. Tí však, ktorí žijú veľmi zle, by mali byť zrušení.²

Pietro Fauno Costacciari, biskup z Acqui:

Všetci svetskí (!) rehoľníci potrebujú obnovu, okrem kapucínov; a nech sú nútení všetci k zachovávaní svojich vlastných regulí rádu.

1 Latinské texty preložil Bernward Muff zo švajčiarskej provincie.

2 Prímas zo Španielska nachádza diskutérov, ktorí svoj názor jasne povedia, tak Filippo Mocenigo, arcibiskup z Nicosie: „Čo sa týka rehoľníkov, považujem závery arcibiskupa z Bragy za dobré“.

Egidio Falcetti, biskup z Bertinora:

2102 Týka sa rehoľníkov: Prvá z foriem chudoby spočíva v tom – všetko predať a výnosom podporovať bratov a sestry; druhú z foriem chudoby dodržiavajú tí, ktorí majú všetko spoločné ; tretia sa vzťahuje na tých, ktorí pracujú vlastnými rukami; štvrtá je vlastná tým, ktorí kážu a žijú z almužny. Všetky tieto štyri formy chudoby sú dobré; k tým, ktorí tieto formy dodržiavajú, patria kapucíni, kvôli čomu by sme ich mali špeciálne spomenúť, tak ako aj jezuitov. V treťom kánone, kde je reč o jednotnom rúchu, by sa malo dbať o to, aby nebol znevýhodnený svätý život kapucínov.

Pietro Camaiani, biskup z Fiesole:

Zvláštny ohľad by sa mal brať na kapucínov, aby neboli od ich spôsobu života odvedení, rovnaký ohľad nech sa berie aj na jezuitov.

Tommaso Stella, biskup z Cappodistrie:

2103 V rádoch sa zhromažďujú v prvom rade tí, ktorí odpadli od viery, po druhé tí, ktorí sa spreneverili životu rádu. Čo sa tohto týka, musia sa určiť opatrenia. Tretiu skupinu tvoria tí, ktorí sa svojím spôsobom života odklonili, aby sme ich opäť priviedli na správnu cestu, musia byť generáli rádov podporení koncilom. Štvrtí sú tí, ktorí sa môžu chváliť reformou, týchto musíme trvalo podporovať, ako aj kapucínov. Ale všetci sa musia zreformovať.

Ottaviano Preconio, arcibiskup z Palerma:

2104 Každý má zostať pri svojom rehoľnom rúchu. Okrem toho má byť vyslovená chvála kapucínom.

Urbano Vigerio della Rovere, biskup zo Senigallie:

Čo sa týka jednotnosti rádových habitov, má sa brať ohľad na kapucínov.³

3 Ďalšie mienky k téme rehoľných odevov: „ Na kapucínov sa má brať ohľad“ (Cesare Foggia, biskup z Ubriatica). „ Čo sa týka rehoľníkov: tam, kde sa v treťom kánone hovorí o rehoľnom rúchu, majú byť kapucíni vyňatí“ (Belissario Baldovino, biskup z Larino). „ Pre kapucínov by sa mala spraviť výnimka“ (Constantino Bonelli ;biskup z Città de Castello). „ Na kapucínov sa má brať ohľad“ (Giovanni Andrea Belloni, biskup z Massa Lubrence). „Na kapucínov by mal byť braný ohľad“ (Girolamo Maccabei, biskup z Castro Etr.). „ Ak zostanú kánony v tejto podobe, má sa v treťom z nich brať ohľad na kapucínov“ (Antonio del Pozzo, arcibiskup z Bari). „ Na konci tretieho kánonu sa má dodať: „a v každej kongregácii, uznanej Apoštolskou stolicou“. „Tento dodatok má zostať z piety ku kapucínom“(Pompeo Zambecarri, biskup zo Sulmony).

V treťom kánone sa má brať ohľad na kapucínov a zokolantov (= observantov), alebo nehovoriť vôbec nič o tom, čo sa týka jednotnosti rehoľných habitov (väčšina vyjadrení).

Marcantonio Colonna, biskup z Tarentu:

Kapucíni majú byť podporení.

Nepriamy dekrét o schválení pre kapucínsku reformu
z 3. decembra 1563,
zasadanie XXV:

2106 Tretia kapitola. Svätá synoda dovoľuje všetkým kláštorom a rehoľným domom, tak mužským jako aj ženským, a žobravým rehoľníkom (výnimkou sú domy kapucínov svätého Františka a tým, čo boli nazvaní menšími bratmi z vetvy observantov) a práve tak tým, ktorým to bolo zakázané podľa ich ustanovení alebo podľa Apoštolského privilégia nebolo dovolené: že odteraz sa im povoľuje vlastniť nehnuteľný majetok.